

בכל מערבין פרק שלישי עירובין

לו.

עין משפט
נר מצוה

א [מיי] פכ"ו מהל' שבת
הל' א טור אר"ח ס' שטן:
עט ב ג מיי פ"ו מהל'
עירובין הלכה טו
טו"ש"ע א"ח ס' שלד סעיף
א וס' טט סעיף ו:
פ ד ד ה מיי שס הלכה
טז טור שו"ע א"ח ס'
שפו סעיף ט:

רבינו חננאל (המשך)

[illegible]

ט) **הכא** בשתי בתי עדים. דר' מאיר לית ליה אוקי מרי צהדי תרי כו' אע"ג דנפרק שני דכסוצות (דף כ.) אמרינן אוקי מרי צהדי תרי * אפילו דלוריינא הכא שאני דהשטא ודאי טומאה היא: **אדרבה** העמד מקוה ע" חוקתו. הוה מנ"י לשנוי הרי חסר לפניך כדאמר פר' קמח דנדה (דף כ:): אלח דלח מיירי הכא צמקוה שנמדד ונמנח חסר: **במקוה** שאלא נמדד. וא"ת והא ר"י וס' מטמא אפילו טהרות אס נגע צבן דלענין דאמרינן ליה זיל טבול אפילו ר"מ מודה * כדאמרינן גבי ספק טומאה צרשות הרבים וא"כ אדרבה נימא אוקי טהרות על חוקתו ו"ל דבספינקא דרבנן כ' הכא לא אמרינן זיל טבול לרבי מאיר ופליגי אגבדא אי צעי טבילה אכל טהרות מודה רבי יוסי דלח מטמאין וכן איתא צמסכת מקואות (פ"ג משנה ב) * דקמני ורבי יוסי מטמא * ספק ליתמא טמא לטמא אחרים טעור:

אבר עירב בתרומה ספק ממאה
 ספק שהורה. כגון שהיו צ'
 ניצורין לפניו אחד היה תרומה ממאה
 ואחד היה תרומה טהורה ועירב
 באחד מהן דליכא חזקה כלל:
ספק גרמיעו. נראה כפ"ה בלשון
 שני נדמעו טבל בחולין ולא
 כסתם דלמיע כששק"ס חלן לשון
 ראשון שפירש נדמעו תרומה בחולין
 ואחיא כסומכוס אין נראה דהא
 קתני בצרייתא למערבין בתרומה
 ודוחק לומר דמייירי בתרומה לכהן:
מ"א שגא. ואם תאמר והא רבא
 גופיה קאמר בסמוך זאת
 אומרת סוף היום קונה עירוב ואם
 סוף היום קונה עירוב תאמיא ליה
 נתמן פסיר ואמאי קומביעאי דרב
 מאי שגא ויש לומר דע"כ דרבא אית
 ליה דתחלת היום קונה עירוב דהא
 פסיק בריש ב"צה (דף ד':) כרב לאמר
 נולדה בזה אסורה בזה וטעמא דרב
 משום הכנה ומנא דאית ליה הכנה
 סבר תחילת היום קונה עירוב
 כדמוכח בפירקין (דף נא':) ורבא לאמר
 זאת אומרת סוף היום קונה עירוב
 אליבא דברייתא קאמר וליה לא ס"ל:
 דאי

א"ל ל' לבי תיכול עליה כורא דמלח' היום חול ולמחר ליה קדושה היום קדש ולמחר חול מספיקא לא פקעא תנן התם ' לגין טבול יום שמלאו מן החבית של זה תרומת מעשר לכשתחשך דבריו קיימין ואם אמר כלום אמר רבא זאת אומרת סוף היום קונה עירוב דא'

ספק מבעוד יום נתקנו ספק משחשירה נוקמינהו נמי אחזקה קמייתא
הה ונדמעו והאי תנא סבר לה כסומכוס דאמר (לעיל דף כו:) אין מערבין
ו. עירוב. ל"א נדמעו שנפל לתוכן טבל דלא חזי אפילו לכהן: עירובי לי
ול תרומה עסקינן דאי בחולין חולין טמאין מותרין הן דלאו כל אדם
נאמא אפילו ר' יוסי. לא מכשר במתני' אלא משום דאי טהורה היא הא
א לא דאמר אוקמא אחזקה: אבל הכא לא ידע. הי ניהו סעודתו: צעינן
ווי דבשלמא מתני' סעודה הראויה הואי השמטא הוא דליתיליד בה
קדש ועירב שלוחו א: מהו דאזיל וצין השמטא ספק הוא תישיש
לא חמריה הכי: היום סהא קדש ולמחר סהא חול. על מנות שיבי
עירוב או לא: ומאי שנא. הא צין השמשות ספיקא הוא מאי שנא הכא
של מלח על דבר זה ותתנהו לי אומר לך טעמו: היום חול ולמחר
ממילתיה קמייתא וכן סיפא: של מעשר. ראשון שהיה עדיין טבל
ואפילו לכהנים ולא חזי לעירוב ולגבי לגין טבול יום צעורו טבל לא
מזרומה שלא הורמה ואמר הרי זו שבלגין תרומת מעשר על הצבית
ומה טהורה: ואם אמר עירובי לי בגלין זה לא אמר כלום. והאיל וכי
הואו סוף היום של ע"ש: קונה עירוב. וסוף היום אכתי טבל הוא:
דאי

האי

דקונה עירוב, והנה סוף היום טבל טבול לתרומת מעשר היה ואין מערבין בטב

רַבָּא אָמַר. גְּזִי נֹגַע בְּאֶחָד נִמְי אֶפְּלִי יֵשׁ שְׁנֵי כִּתְי עֵינִים חֲלוּקוֹת אַחַת
אֲוֹמֶרֶת קוֹדֵם שָׁנַע בּו מֵת וְאַחַת אֲוֹמֶרֶת עֲכָשְׁי מֵת הוּי נִמְי ר"מ
מִטְּהָר וְאֶפְּלִי הִבִּי לֹא חִיקְשִׁי: **הַפָּס פְּרִי חֻקִּי.** וַיִּנְהֹר לָטֶהָר וּמִשּׁוֹם
הִבִּי אֲזִלְיִן לְקוּלָּא דְּלֹאקִּי תִּרִי לְבַדְדִּי תִּרִי וְהַעֲמַד מֵת עַל חֻקְמוֹ
רֵאשׁוֹנָה כָּל הַלֵּילָה וְחִי הוּא וְעוֹד
וְהַעֲמַד נֹגַע עַל חֻקְמָא רֵאשׁוֹנָה
וְעֵתְהוּר הִי: **פַּלָּא.** בְּמַתְנִיתִין חֲדָא
חֻקָּה הוּא דְּלֹאִכָּא לְמִמַּר הַעֲמַד
תְּרוּמָה עַל חֻקְמָה וּמִשּׁוֹם חֲדָא חֻקָּה
לֹא מִרְעִינן סָהֲדִי הִלְכָּךְ אֲזִלְיִן
לְחֹמְרָא: **קִישִׁי דְּר' יוֹסִי.** דְּבִרְיִיתָא
דְּקַמֵּי בְּסַפֵּק טַבֵּל וּבְסַפֵּק לֹא טַבֵּל
וּבְטוּמָא דְּרַצְנָן אַחַל אֲזִלְיִן כו' וְרַבִּי
יוֹסִי מַטְמָא וּמַתְנִי קַמֵּי סַפֵּק עִירוֹב
כֶּסֶר וְאֶפְּלִי תַחֲמוּמִין דְּרַצְנָן מִיקְשִׁי:
אֲזִלְיִן יוֹשֵׁ לֵב טוֹבָה מִן כְּבוֹדָה דְּקִישִׁי

וטומאה מן התורה וזו להחמיר בספק
 טבילתה להכי אחמור דרבנן אף בספק
 טבילת טומאה דרבנן דלא לייתי
 גלגולאוי בספק טבילת טומאה
 דלאורייתא: **שם** נמי דאורייתא היא.
 לתחומין פריך למימר דאורייתא
 דלאורייתא וכו' עקיבא בנא' קטנה **(א)**
(דף ע"ב): ומשני קסבר רבי יוסי
 סהומין דרבנן. ומשום דלא לייתו
 גלגולאוי בשאר ספיקות דמלאכת שבת
 ליכא למיזר דלא דמו מלאכות
 לתחומין אבל טומאות דמו להדי:
 ידויה. מחמיר אפילו בספק דרבנן
 ודמתיבא דרביה אבטולומס דהא:
העמד טמא על חוקו. כוליה **(ה)** חזקה
 לחומרא איכא לקולא ליכא אבל
 ממני איכא חזקה לקולא ולחומרא
 העמד אדם על חזקת תחום ביתו
(א) ואמר לא עירב העמד תרומה על
 חזקה ועירב ודברצנא לקולא חזקה:
שם נאמר. ומתביתנא ולא עמדה
 בחזקת כשרות: **עירב בתרומה.**
 טהורה ונטמאת משהביאה שם: **ספק**
מצוד יום נטמאת ספק משהביאה
 נטמאת. אמרין אוקמייה בין השמשות
 אחזקת ספיקתא וטהורה הואי
 רבשחא משהביאה הוא דאיתמי: **וען**
בפירות. של טבל: **ספק מצוד** יום
 נטמא. לאחר שהניחן שם: **ספק**

משהשיבה נסמנו: ולא קנה עירוב
בדתקן נממתי' [נלא] אכל לא בטבל ולקמן
פריך צהאי מה חוקת כשרות איכא
לדמכשר רבי יוסי דהא איכא למימר
העמד טבל על חוקתו: **ספק טמא**
ספק טהור. דקודם שהניחה שם
גזול דא ספק ולא היה שם חוקת
הכשר עירוב מעולם: **מאי שנא**
הכשר דהא חלה חגיגה חגיגה ויה

[illegible]

א"ר יוסי אפילו ספיקא טמא, אבל בעירוב תחומין

מסורת הש"ס

(א) ס"א לחומר, (ב) [למן]
 ונט. (סוטה ל: א) [מוספתא
 ספ"ב], (ד) [למן ע"ב ודף
 לח: א] (ה) שבת ד. חולין יב.
 קיד, (ו) [מבול יום פ"ד
 מ"ד], (ז) פי' כדים,
 (ח) בס"א: כלומר, (ט) שיך
 לדרך הקודם, (י) [נ"ל אבל
 ספק ליטמא ולטמא אחרים
 טהור],

הגהות הב"ח

(א) גב' ואיבעית חימא
לא קשיא הא דדידיה:
(ב) רש"י ד"ה שבת נמי
וכו' צמח' סוטה. נ"ב דף
כו. ובגמ' שם דף ל ע"ב:
(ג) ד"ה העמד טמא וכו'
תחוס ציטו ואימור לא:

גליון הש"ס

[illegible]

מוסף רש"י

לכי תיכול עליה כורא
דמלחא. צדיקמותא אהדר
ליה, כשמתדוד לי כור של
מלה אומר לך טעמו של
דבר (שבת ד. ובעי"ז חולין
יב. וק"ב). לישנא אחרינא
לכשתאכל עליה כור של
מלה לא תוכל להשוותם זו
לזו (שבת ד.).

רבינו חננאל

ופירק רבא פירוק אחר,
 הנתם תרי חזקי לקולא,
 וזעמ חזקי וזעמ חזקי
 ואימור לא היה מות אחרת
 שנגע בו. שניה
 השעמד טהור על חזקות
 ואימור לא (נטמא ו').
 (ותנא) אמרין ספיקין
 (נטמא, דאדרבה העמד
 גבירא על חזקות ואימור
 לא עירב בסעודה
 הרויאה. קשיא דר' ישי
 אדרי' ישי. הכא במנ"י
 קתני ספק עירב [כשר]
 ויהותם בכריתות קתני ספק
 טומאה (כשר) [נטמא].
 ופרקינן שאני טומאה
 ואפילו טומאה קלה שי
 חזקי חזקי מן התורה. לפיכך

(א) נראה דחסר כאן וס"ל והכא חדא חזקה לקולא דהעמד תרומה על חזקה ואימור לא נטמאת ולכן אמרין וכו'. ב) נראה דס"ל מאי חיבא למימר שמה נטמא מצעוד יום לא חתי שמה ומוציא מידי ודאי.